

PERIÓDIC ARBUCIENC

Subscripció anual: 3 pessetes

Redacció: Pletat, 19

SUMARI

Pòrtic, per R. F. M. *Impressions. Del lícula Sonora*, Produccions Montplet Ferrer Ramón S. A. *Alerta*, per Rafel Vilà i Barnils. *Gent d'Arbúcies, gent d'astúcies, mata walons*, per Mentor Secció Poètica: *Estiuença*, per Artur Vinardell. — *Programa de Festa Major*. — *Cançó de tardor*, per Ramón Ferrer Montplet. *Cançó d'istiu*, per Rafel Vilà Barnils.

Balada de les roses, per Antoni Vives Batlle.

Passeig, per Lluís Torres Noves. *De Societat. Necròlogiques. Futbol. Fotogravats: Postals arbucienques.*

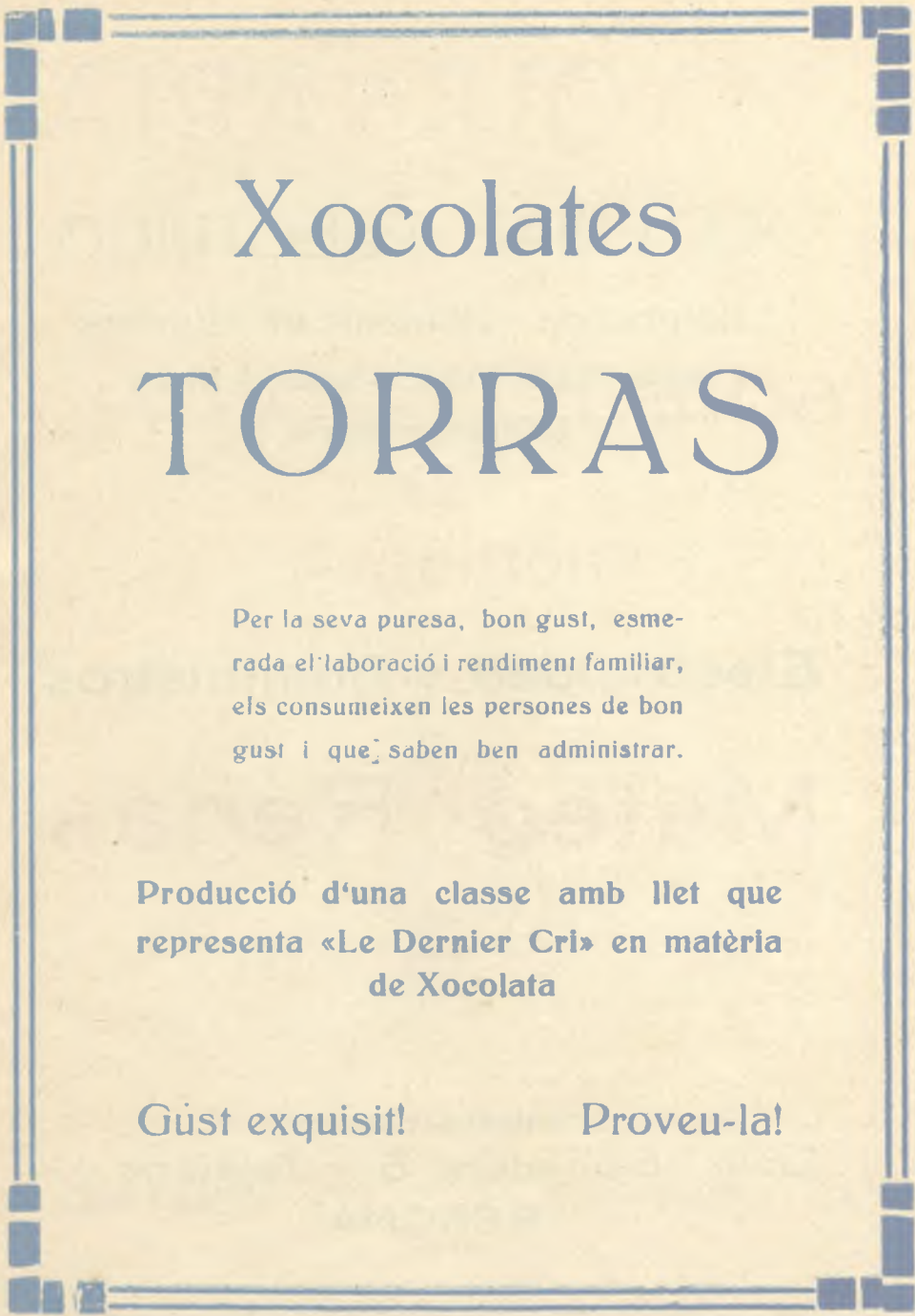
Festa

AGOST DE 1932

Major

ANY VI - N.º 62

Xocolates TORRAS

Per la seva puresa, bon gust, esme-
rada el·laboració i rendiment familiar,
els consumeixen les persones de bon
gust i que saben ben administrar.

Producció d'una classe amb llet que
representa «Le Dernier Cri» en matèria
de Xocolata

Gúst exquisit!

Proveu-la!

MAQUINARIA

MATERIAL ELÉCTRICO

Lampistería - Bobinado de Motores

Radio TELEFUNKEN-Bombas Bloch

Lámparas Osram

Electricidad y Suministros

de

Mateo Regás

ALMACÉN Y OFICINA

Calle Abeuradors, 5 - Teléfono 41

GERONA

Fàbrica d'Anissats

Licors i Xarops

Antón Gualba

Argentona

Despatx central: Santa Teresa 30

MATARÓ

Telèfon 64

Xocolates REGINA

La marca preferida

Fabricant: JOAN SABATER

Sant Feliu de Guíxols

Jaramago Valadia S. A.

Fàbrica de llibrets de paper de fumar
i pintat i matitçat de cartulines, cartons i papers

Dipòsit de paper de fumar
de totes marques

Articles per fumador : Objectes d'escriptori

Sant Pau, 22
Despatx

BARCELONA

PÓRTIC

ALTRA volta, amic lector, ens trobem davant de la Festa Major i altra volta et saludem amb tota l'efusió que encomanen aquests dies d'orgia.

Dintre aquest temps que tot esclara amb una marcada exuberància i que de totes les coses raja la vida amb una ardència ignota, la nostra festa assoleix un relleu tan marcat, que difícilment pot ésser superada. I és que la nostra vila, com podràs veure amb les fotografies que publiquem, és un marc incomparable per a servir d'escenari a n'aquesta mena d'espectacles. Es un recó paradisiac que han cantat els poetes i que ha embadalit els pintors. Rusiñol, el gran artista, el patriarca venerable de les barbes llargues i de la pipa ha immortalitzat en les seves teles, els seus jardins i les seves cloterades; Víctor Balaguer s'hi havia extasiat i sense citar més noms, una munió d'artistes, han plasmat totes les meravelles d'aquesta afrau montsenyenca.

No ens faltaran tampoc les diversions pròpies d'una Festa Major. Cobles que portaarn el cant de la sardana espai amunt; orquestrines que amb la seva estridència faran trontollar els envelats, que s'aixecaran com palaus de fantasies; concerts, teatres, cines, varietès, Jocs Florals, futbol... de tot hi haurà... Sobretot vestits nous, molts vestits nous... Fins a n'EL BAIX MONTSENY n'hi hem posat un que encara que no sigui tan llampant com voldriem li fa posar una cara de festa i d'alegria que només de veure'l hom present, que ja hem arribat a la Festa Major.

I ara, amic lector, bones festes, bona, bona i bona «teca»!

R. F. M.

GARATGE MECANIC

Francesc Paret i C.^{la}

Staf. Lida.

**Venda de Neumàtics
i Macissos de totes marques
GRAN PREMI: En la Exposició
Internacional de 1929**

CENTRAL: TUSET, 18

TELÉFON 74742

BARCELONA

Confiteria i pastisseria de Manel Ferragut

Plaça Nova, 10

Arbúcles

Gran assortit en conserves, dolços riquíssims, xampanyes
d'acreditades marques i vins escollits.

Dolços i confecció esmeradíssima d'encàrrec
Especialitat en tortades d'Atmetlla i pans de passic
Vistes del poble i de sos contorns

**CONSULTORI -
MÉDIC - QUIRÚRGIC**

JUBERT

CLINICA DE NEUMOLOGIA, GINECOLOGIA, OBSTACIA I GINECOLOGIA

Malalties de les criatures : Malalties de la pell : irurgia Cinfantil.

Cirurgia dels òssos : Diagnòstics.

**TRASLLADAT:
PLA ÇACONSTITUDIÓ, 7 PRALS.**

GIRONA

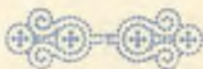
IMPRESSIONS

ALTRA volta la roda del temps ens ha posat en ple istiu. Com cada any, en arribar hi, tot ha somrigut i un davaçsall de poesia ha vestit la nostra xamosa fondalada. Els ocells ens hi han refilat les seves cantúries, alegrois i riolers, com si haguessin despertat del seu endormiscament hivernal, les plantes poncellaren i s'esbadellaren en flors, rublertes de formosor, sadollant de flairants olors l'aire que respirem, les fontanes de madura poesia han devingut més juguïneres; els torrents, més remorejants, les prades s'ompliren de verdor, catifant-se de flonjo herbei. Tot ha esclatat amb uns esclats de vida, que ens corprenen i ens meravellen i que són el periòdic somriure de Déu damunt de la nostra cloterada. Es l'esclat de joia, amb que aquesta afrau montsenyenca saluda, cada any, la nostra xamosa vila, en arribar les diades d'istiu.

Aquestes diades, en que la naturalesa ha despertat tan ufanosa i tan somrient, els arbuciençs, parionant la seva veu a la dels nostres clots i de les nostres muntanyes i a l'ensems agermanant els glatiments del cor a l'esclat de vida dels ocells i de les fontanes, desperten del seu ensopiment, fan gresca i gatzara i celebren festes que curullen d'animació els carrers i les places de la nostra vila. La festa dels Roders i la dels Pagesos, la diada de les Filles de Maria, les típiques Enramades, Sant Antoni dels Paletes, Sant Cristòfol, amb les quedóna començament l'istiu, tenen una sentor ben popular i són la més escaient florida dels nostre tres sentiments de goig, amb que, en iniciar-se l'istiu, va endolcint-se la vida arbucienca. Elles ens diuen que Arbúcies, suara endormiscada i ensopida, ha reviscolat, ubriagant-nos amb el flaïre de la seva xamosia. Les passades de l'Orquestra, l'animació de les sardanes i de ballades de la nostra jovenalla, li donen un caire tot festiu i fan que la rialla de la vegetació d'aquestes afraus s'encomani a la nostra vila i tota ella s'assembli a un prat en plena verdor.

Es per això que, aquesta temporada, també volen tastar la dolcesa de la nostra joia estiuenca les famílies forasteres. Com els rossinyols i les orenetes, deixen el seu estatge d'hivern i vénen a compartir amb nosaltres unes diades de repòs agradable, dins d'una fondalada, sadolla de formosor. També elles salten i ballen, prenent part en les nostres festes, i enjoiellen els carrers de la nostra vila, i animen les fonts i les cloterades amb les seves cantúries i embelleixen la nostra contrada, com magnòlies florides en ple Juliol. Cada any, en arribar aquesta temporada, Arbúcies sent l'enyorança dels forasters, perquè ells li dúneu un caire de vida més exuberant i són com ufanosa eflorescència de la seva alegria estiuenca. Un istiu sense forasters fora ço mateix que un jardí sense flors, un prat sense herbei, una arbreda sense verdor. Seria una població, com tantes d'altres, mancada de vida i embolcallada per un núvol de tristor. Davant la bella camperola de les nostres muntanyoses afaus, Arbúcies devindria pansida com en plena hivernada, i el neguit que li donaria la fretura d'unes rialles i d'uns parlaments d'altres anys rejuvenidors de la nostra fondalada, extendria damunt d'ella una mena de pansiment, semblant a les negres nuvolades missatgeres de tempesta, en les diades d'istiu. A mí els forasters que vénen cada istiu a sojornar entre nosaltres, em plauen d'allò més i conto entre ells molt bones amistances, que em propinen hores d'esbarjo i de fruició, durant les diades estiuenques. No cal dir que rebo, amb joia, la nova de la seva vinguda propera i saludo xop de satisfacció, la seva arribada a la nostra vila.

Si, altra volta la roda del temps ens ha posat en ple istiu i com cada any Arbúcies somriu.

CONSULTORI -
MÉDIC - QUIRÚRGIC

JUBERT

PERAL TELLEP JUBERT TELLEP TELLEP TELLEP TELLEP TELLEP TELLEP TELLEP TELLEP TELLEP

Malalties de les criatures : Malalties de la pell : irurgia Cinfantil.

Cirurgia dels òssos : Diagnòstics.

TRASLLADAT:
PLA ÇACONSTITUDIÓ, 7 PRALS.

GIRONA

La Plaça i l'Arbre de la Llibertat

Oh arbre potent, que et desplegues per a copsar els precés de tot el poble que, assentat a ton redós, es veu tranquil i segur. Quants anys tens?.. No ho sé. Testes blanques i respectuoses sembla per això que volen penetrar en els teus misteris i assenyalant una xifra en el reconté dels anys es paren i mediten al trobar l'any 1868...

Va ésser allavors quan te varen plantar per a què portessis a les generacions venideres un record d'aquella època que poc a poc s'anirà barrant de la mateixa manera que nosaltres, descendents d'aquells il·lustres patricis que es sacrificaren per la pàtria, ens apartem d'aquella santa germanor, mentre posem terra damunt de les més volgudes tradicions i a les més preades costums.

I ets tú. Tu l'incommovable tità que passaràs per sobre d'aquestes generacions, i enviaràs als nostres fills els records d'aqueixos dies.

Carretera d'Arbúcies

Si tú, foraster volgut, vens a passar la nostra Festa Major que per no desmerèixer de les passades tindrà aquelles atraccions consuetudinàries que et plauen i et diverteixen, mira, a poguer ésser, de venir pel cantó d'Hostalrich o, a més estirar, pel de Breda i els teus ulls es faran ressò d'aquesta magnífica visió que talment sembla en sa llarga durada un túnel curull de naturalitat, on l'ubèrrim brancatge a voltes no deixa entrar-hi un raig d'aquest Sol tant magnífic i tant abrusador.

Un cop en aquesta, ja et vagarà de passejar-te d'ací, d'allà, cercant l'afalac de les festes majoneres.

...I et sentiràs romàntic davant les donzelles, quan t'hauràs sadoilat del romanticisme de la nostra contrada.

Anant de cacera

Fa ja uns quants dies que dos joves arbuencs sortiren de cacera. Anats per un raig d'esperança, creien tornar-ne amb el sarró ple. Però, fillets, moltes vegades les coses surten al revés de lo que hom ha proposat. I així va passar, aquell dia als nostres «heroès».

Caminaven d'aquí, d'allà, d'un bosc a l'altre, ensumant i remenant, sense que les peces de caça sortissin per enlloc.

Desanimats els feia vergonya tornar a casa sense cap víctima. A l'últim tingueren una idea que els permetia quedar com uns bons caçadors.

Anaren a una casa de pagès compraren un conill que s'assemblés als de bosc, el lligaren de la pota amb un cordill i l'estacaren a un arbre.

—Ara és l'hora— varen cridar els dos caçadors.

Carregaren l'escopeta, apuntaren i

—Pum!!! Pum!!!...

...li varen trencar el cordill i el conill encara fuig.

Entre viatjants

L'esceaa va passar dintre una botiga de la nostra vila. Hi havia dos viatjants, fent la propaganda orresponent dels articles que viatjaven. De cop, l'un veient passar una dona pel carrer, d'aquestes que porten unes quantes carniceres de carn sobreres, diu encarant-se al seu company:

—Mai diries que fa aquesta, sempre.

—No ho sé... Potser puntes...

—No.

—Potser vestits...

—No.

—Doncs, que fa?

—Cent cinquanta quilos!!

El carrer del Sorrai

Després de les reformes que s'hi han portat a cap, el carrer del Sorrai, fa un grapat de goig. Vorerer noves, clavagueres de trinca... res, és un carrer que ara sembla que només crida: — Trepitja'm!!

La mainada ja s'ha adonat que per a fer-hi curses de patinet va de primera i els trausents es veuen exposats a qualsevol atropell.

No hi ha bé que per mal no vingui...

Xòca-la, Joan

El dia 30 varem tenir el gust de sentir cantar per radio el nostre amic en Joan Cubí, farmacèutic i dependent, que davant del micròfon de la «Radio-Barcelona»; va engegar un repartori de cançons i cançonetes que novament ens deixà espetarrats.

L'enhorabona i prosperitats.

Algú ha de carregar el mort...

Avans quan semblava que les bromes s'havien declarat en vaga general o que els dipòsits de «riegos» del cel s'havien assecat per sempre més, hi havia qui donava la culpa als avions.

Ara que l'inseguretat del temps ens fa ballar a tots plegats, també ha sortit un savi que creu haver trobat el culpable d'aquest desgavell. Segons ell de tot això en té la culpa la radio.

I segurament que la pobreta radio n'és tan innocent com nosaltres mateixos.

Produccions: MONTPLET FERRER i RAMÓN S. A.

ALERTA!

Des d'un temps cap aquesta part, hom ha fet esment d'una plaga nova a la nostra Vila. Com si de per sí el temps modern no en dugués prou de capgiraments, algú es cuida de portar-ne un altre: la pornografia.

Desgraciadament, el mal prèn increment d'una manera alarmant. La grafia indecent que enfanga la moralitat de la joventut, té bon nombre d'amants a casa nostra i el més sensible és que té el més fermes vocacionistes entre els adolescents i —vergonyós és dir-ho— entre una escollida representació de l'element femení.

La pornografia, element rebutjat per tots els pobles cultes, no hauria de tenir permesa l'entrada a la nostra Vila. Ja suposem que s'hi ha ficat aprofitant la confiança de qui pot privar ho i per això cuitem a fer el crit d'alerta. Serà prou suficient un xic de bona voluntat i els mals llibres no veuran tanta llum com ara. Es un deure i cal fer-lo complir.

Jo faig un prec al representant de cada família, perquè ajundi a l'extermi d'aquesta epidèmia. Es una bona obra cuidar-se de la rectitud moral dels fills, i allunyar la pornografia de cada llar és un procedir obligat de tots els pares. Al carrer, les autoritats poden fer-hi el demés.

La salut col·lectiva en sortirà beneficiada i la consciència individual enrobustida.

Alerta! Que passa la Pornografia!

RAFEL VILÀ i BARNILS

Riera i Torra Xacris

Aquesta Riera, que veus, foraster, i que anguilejant es filtra tantost dintre l'arbreda, com es fica dintre els prats, ó bé s'enllita en mig de grans roques, és la riera nostrada que rep les aigües gelades de l'alívol Montseny i ens saluda, cada jorn, amb la dolça inquietud d'aquell que té sempre apunt en sos llavis, una pregària o una cançó.

Es l'amada encisera i eterna. Ella sola ha viscut tota la nostra història; però una història plena de gestes, de llegendes i de tradicions.

Al costat de la Riera, s'hi aixeca la Torra Xacris. En Rusiñol la va comparar a un trasatlàntic esplèndid, anclat al peu d'un torrent.

I per últim, sobre d'ella, es divisa la Torra del Roquer, que fou en un temps el més ferm baluart del feudalisme en la nostra terra.

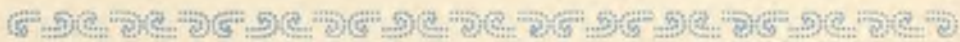
Carretera de Viladran

Veus-aquí, foraster amic, l'esplendidesa de la nostra campinya, que, per alguna cosa, ha sigut comparada amb aquella Suïssa, que posada, en el cor de l'Europa, ha atret justament les mirades del món enter.

En primer terme, s'albira l'artèria granífica, que ajunta la nostra població amb la ferèstega regió de les Guillerfies.

Més enllà, gai vassall d'aigua serveix d'espill al Montseny majestuós, que aguaita, embaladit, la xamosa vila que s'exten a sa falda.

A un recó s'hi d visa el començament d'un dels parcs particulars, no sols més bells de Catalunya sinó també d'Espanya. Si disposes de mitja hora, company ignot, entra a visitar el Parc Badés. La seva feconditat va ésser plasmada pel malaguanyat mestre en Santiago Rusiñol. Sobren, per tant, tots els elogis.

Gent d'Arbúcies, gent d'astúcies, mata walons

Amant com soc de totes les coses que tenen sentor diví i patriòtic, vaig a narrar-vos la gesta dels nostres avantpassats, que fou la causa de que la veu popular portés d'ací d'allà, com l'abella incansable que saluda el nèctar de totes les flors, aquesta dita que, a tots els arbuciencs, ens ompla de joia i ens penetra l'anima.

«Hi hagué un temps, en que les guàrdies walones vingueren a Catalunya, per ajudar al rei, En Felip V, en sa empresa contra la nostra terra.

Fou allavors, quan una columna de dites guàrdies vingué a la vila nostrada, i extranyant-se el Comandant, de que les autoritats locals no fossin a rebre'l, va enviar un emisari, presentant-se més tard l'Alcalde, junt amb alguns veïns i promoguent-se un gran bat i bull, com vulgarment se diu, perquè aquets no entenen gens ni mica el castellà.

Molest i iracunt el Comandant, va clavar una solemne bofetada al nostre batlle i així es va acomiadar, entre la befa dels seus i la sed de venjança del poble impotent, ja que aquell greuge a la primera autoritat va repercutir en el cor de tots i cada un dels honrats habitants de la nostra vila.

...I va ésser allavors quan l'astúcia va suplir a la força i la manya superà abastament l'herculeïtat dels veïns arbuciencs...

Assabentats aquests, al cap de temps de què altra volta s'atansaven pel cantó de Viladrau, els servidors de l'usurpador de les llibertats catalanes, varen reunir-se... i capiren una idea ingeniosa. Com sigui que indiscutiblement les tropes havien de passar per l'únic camí que, mitja hora abans d'entrar en el poble s'estenia en la falda de les Penyes del Marcús, vorejat a l'altre banda per la Riera Major, començaren sens desfallar la seva tasca, que no era altre que, amb el major sigiti i sens donar-ne publicitat cadascú anés arrancant les roques, que hi havien sobre de les Penyes i posés estratègicament en un ordre determinat, en la cresta mateixa de la muntanya i ha punt d'ésser estimbades rostolls avall a la primera senyal.

Així ho feren.

Al clarejar el nou jorn, feriren les oïdes els retrucs dels timbals i el caminar cansat d'aquells soldats, que haurien deixat, feia estones, la seva marcialitat característica. Oviraren alguns, en el lluny, les primeres cases de la població i sense recels s'endinzaren en el troç de camí, que com hem dit a un cantó hi havien les Penyes del Marcús que s'aixecaven dretes i atrevides i a l'altre els gores de la Riera que entonaven l'eterna cançó..., la cançó monòtona i romàntica per excel·lència.

Inútil és resenyar que tantost les tropes walones varen estar, totes a la sombra de la muntanya, com si s'obeís a una senyal ignota, varen començar a caure roques i més roques fins a tant que en un moment els gores quedaren tenyits de sang i els cossos mutilats dels walons varen quedar extesos i desfets sobre del camí, que serví d'escenari a n'aquesta fúnebre gesta, primera i única en els anys de la nostra història.

El poble quedà venjat.

Felip V s'ho cobrà amb escriure, carregant a bastament llurs impostos.

...I és per això que la gent forana al sentir a parlar de la nostra vila, els hi vé en la memòria a la dita genuïnament popular de «Gent d'Arbúcies, gent d'astucies, mata walons».

MENTOR

TORRE VIVES

de la Plaça Nova, es lloga total o parcialment, per temporada o per tot l'any, amb mobles, o sense, hi han tres pisos que poden llogar-se independents. Donaran raó en la mateixa torra.

ARBÚCIES

ELECTRE - MONTSENY

Llum

Força

Calefacció

Per encàrrecs i reclamacions a

Francesc Pol : Pietat, 10 - Arbúcies

SECCIÓ POÈTICA

ESTIUENCA ⁽¹⁾

La nit és bella! .. Busco la calma
fugint dels homes, lluny del brugit,
i ací la trobo veient com solquent
els mons la volta del infinit.

La nit es bella!... En la estelada
brillen els astres amb dolç esclat,
mentres la lluna mitj amaganise,
corre à la posta, son llit daurat.

Dels arbres penjen fruits saborosos
portant la flama del sol d'estiu;
els ocells dormen, i entre el brancaige,
sospès es breça xamós llur niu.

L'ambient és rebí... L'oreig passeja
lleuger ses ales entre les flors;
pomers i roses l'espai omplenen
d'ubriagantes fresques olors.

Sentat contemplo la nit formosa
i els ulls no es cansen de tan mirar;
avui em sembla que vise de veres,
puix que frueixo dolç benestar.

Fins del silenci devinar plaume
les harmonies tendres, subtils,
i veus llunyanes m'apar que sento
com si volguess n parlar'm gentils.

...Tot es reposa, tot es deixonda
dins del misteri, d'un intim bes...
Natura es bella! Qui pogués viure
semblantes hores per sempre més!

ARTUR VINARDELL

(1) Posada en música coral pel mestre Josep Baró de Girona.

Festa Major d'Arbúcies

Any 1932

Dies 20, 21, 22 i 23 d'Agost

Orquestres: **The Melodian'z Jazz** i Coblà **Barcelona Albert Martí** a la «Penya Lluscos» i **Nois de Olesa-Sales** i coblà **L'Arbucienca** al «Renaixement Arbucienc».

PROGRAMA

Dissabte, dia 20

Mercat extraordinari.

Cines.

Sardanes.

Diumenge, dia 21

Ofici Solemne.

Sardanes vermout per L'Arbucienca i la Barcelona.

Concerts als cafès del Renaixement, cafè Torres i Penya Lluscos per Nois d'Olesa, The Melodian'z Jazz i Barcelona, respectivament.

Processó

Partit de futbol al camp del C. D. Arbúcies entre l'U. S. de Blanes i l'equip local.

Festa dels Jocs Florals a l'envelat de la Penya Lluscos.

Sardanes a la plaça.

Sardanes a la Font de can Cassó.

Balls de tarda als envelats del Renaixement de la Penya Lluscos i a can Cirra.

Varietès i Cine al Bosque.

Funció teatral al Centre Catòlic per la companyia d'en Josep Subirana de Vich.

Concerts de nit, al Renaixement i a la Penya Lluscos, pels Nois d'Olesa i The Melodian'z Jazz.

Serenata a les autoritats per l'Arbucienca i la Barcelona.

Ball de nit continu als envelats de Renaixement i de la Penya Lluscos.

Dilluns, dia 22

Sardanes vermout a can Cassó i a l'envelat del Renaixement.

Concerts al cafè Torres, a la Penya Lluscos i al Renaixement arbucienc, per la Barcelona, The Melodian'z Jazz i Nois d'Olesa respectivament.

Partit de futbol.

Sardanes a la plaça.

Ball de tarda als envelats i a can Cita.

Concerts de nit als tres cafès.

Cine i varietès al Bosque.

Teatre al Centre Catòlic.

Ball de nit als envelats.

Dimarts, dia 23

Sardanes vermout.

Concerts.

Tornaboda a Can Quadres amb sardanes

Ball de tarda als envelats.

Concerts de nit als cafès.

Cine i varietès al Bosque.

I Balls als envelats de comiat a la Festa Major.

Degut a la diversitat d'actes que s'estaven organitzant al tirar aquest nombre a les màquines, ens és completament impossible donar el Programa exacte de la nostra Festa Major.

Cançó de tardor

Quan arriba la tardor
s'omple tot de melangia,
cada cosa té el color
d'una emboirada alegria.

Quan arriba la tardor
els vinyars s'esgrogueixen
i pantsint-se de tristor
amb la mortalla es cobreixen.
S'emmantella el cel de gris
i el sol sembla que s'annegui;
ara el cor té un cant sumís,
ara el llavi un bés que onegi,
ara ploralles d'amor,
adés càntics d'alegria ..
Quan arriba la tardor
s'omple tot de melangia.

Aquella noia del mas
ai com plora de tristesa!
Cau el seu plor llarg i laç
com un plañy de candidesa.
Que ella estima a un donzell
que el veu un cop cada anyada,
quan el blat bat de gairell
com una cresta daurada.
El cant d'ans ara és un plor
i el seu riurer un follia...
Quan arriba la tardor
s'omple tot de melangia!

Han fugit tots els aucells
amb sos amors i cantúries
i han parat els càntics bells
que omplenaven les bosquíries.

any 1932

Aquell salteig per les branques
i aquell trinar de dolçor
i el xerroteig per les tanques
d'una noia i un minyó,
i aquella vida embotida
d'una alenada d'amor,
tot ha pegat embranzida
estimbant-se en la buidor.

Bufets, xiscles de tristor,
pits annegats de folia
cada cosa té el color
d'una emboirada alegria...
Quan arriba la tardor
s'omple tot de melangia!

RAMON FERRER MONTPLET

Cançó d'istiu

Oreig d'istiu que duus la calma
dels jorns daurats, dels cels deserts
com un infant que du la palma
pels camps de Juny daurats i verds!

Oreig d'istiu que en ta corona
portes l'esclat de cada ocell
i tens polsims de papellona
i tens sentors de pà novell!

Oreig d'istiu blau com una alba
dintre la mar que fa un sòspir;
dúctil flaireig d'encèns i malva;
dolç batejar de cor de llir!

Oreig d'istiu que duus la gràcia
dels braços nus i els vestits breus;
oreig d'istiu, perfum d'acàcia
i estoig de crits i esclat de veus!

O, aquells amors que avul congrien
sota el somic del teu xisclet
com petons que s'esgarrien
a cada punt i a cada indret!

O, les cançons del braç que sega
sobre la cienxa del rostoll
i el xipulleig del peu que rega
dintre la feixa feta un doll!

O, la suprema parleria
de tes passades triomfals
cap a l'eterna romeria
on van els segles immortals!

O, el vinclament que du ta dansa
quan esbandeixes els alts cims
i dons el braç a l'aigua mansa
i fas descloure els llavis prims!

Oreig d'istiu, esclat de joia,
ofrena lleu d'etern amor,
braceig de noi, xiscle de noia,
càntic de Sol, boirada d'or!

RAFEL VILÀ BARNILS

Font i Moll de les Pipes

Observar detingudament aquest paisatge és una de les emocions estètiques més grates a l'ànima. El Fotògraf, filosof al fi, a copsat el moment àlgid de la seva inspiració. Vegeu sinó aquest pont, que més que pont, és un vestigi mut, però evocador de la dominació romana. Vegeu aquests dolls d'aigua, que després d'amamantar-se de les fonts que tenen l'orígen a unes dugues hores de la població, ja es presenten barroers i reptadors. Vegeu, en fi, l'arbrat, les muntanyes, el molí i la font, i tot en junt, us captiva.

Pensa, foraster volgut, que aquesta visió és feta en les jornades hivernenques. Calcula tú el que serà ara en aquests temps que tot és verd i el cel té la lluïdor dels dies estivals.

Et recomano, no obstant, si vols visitar aquesta font, així com totes les altres de la contrada, que no hi vagis sols amb un troç de xocolata o amb un tall de llonganissa, és necessari, imprescindiblement necessari, que te n'emportis quelcom més.

Carrer del Castell

En l'asprosa davallada dels turons que rodejen la nostra vila, s'hi troba aquest carrer que sembla aixecat damunt mateix d'una fortalesa migeval.

Talment oom els vins rancis que s'han anat aclarint en un recó de celler, així també són aquestes vies sense línia, amb les cases semi-obscuras i les façanes rústegues; esdevenint més preades que les altres, puix que si bé no les ha dirigit cap arquitecte, en canvi van ésser les primeres que varen viure la nostra vida, i al donar un nom, van servir de fita al sol ff de començar l'història de la vila nostra.

Foraster, que vens de passada, no marxis sense visitar aquest carrer. No creguis amb un poble que s'avergonyeixi de mostrar-te cases centenàries, posades en desordre i que esdevenen apilades.

En un poble com cal, hi ha d'haver de tot.

Balada de les roses

Al final de l'hort de casa
hi ha un roser de ben gros tany
i per més que'l temps ne passa
ell ne té roses tot l'any.

El roser de casa meva
és l'envega dels veïns;
quan algú dels seus ne lleva,
el nostre n'ha fet a mils.

Del roser que tinc a casa
jo n'estic tan empenyat
que si es morís..., Déu no ho fassa!
mig quedaria atontat.

Del roser de casa meva
tothom ve a cercar pomells
i les noies ne fan treva
als enamorats donzells.

Del roser de l'hort de casa
és ornat l'altar major
i si aneu a cap festassa
les hi veureu sobretot.

Són roses de casa meva,
la toia del casament
i si un bateig se celebra,
també hi són de reglament.

Igual són de l'hort de casa
les que beneix San Ponç
i a tothom, passi qui passa,
jo no puc negar-ne un pom.

Al final de l'hort de casa
hi ha un roser de ben gros tany
i per més que'l temps ne passa
ell ne té roses tot l'any.

ANTONI VIVES BATLLE

Passeig

¡Quin jorn avui tan resplendent!
el cel és blau i el món tot verd,
palpita arreu la juvenesa
i en cada brot hi ha la tendresa
d'un amor nou, bell i potent.
I al contemplar, extasiat,
des de ma cambra aquesta vida
que d'improvís ha tret florida,
dintre mon cor hi ha brollat
ardent desig, noble i forçut
que m'ha portat
camí del bosc;
el bosc aquell tan encantat
perdut en mig la solitud.
Per la polsosa carretera
per rengles d'arbres ombrejada,
he caminat sens dar-me esment;
i en un moment
he vist al lluny, allà al darrera
mon poble bell, arrecerat
dintre la vall, i assoliat
de llum rogenca del ponent.
Per un camí empresonat
per dos recs d'aigua,
he entrat al bosc que em té encisat.
El bosc aquell de la clotada

que el mig parteix un rierol,
aquell de l'ombra perfumada
que mai hi fila un fl el sol.
Jo no entenc pas el gran misteri
que a mos ulls fa aquell bosc sagrat.
Jo no sé pas que hi pot haver-hi,
que el cor m'ungeixi de fervor
i em trobi sempre agenollat
i fent mos llavis oració,
com si em trobés a dintre el temple
i fés a Déu adoració.
Potser sa faç allí es contempla
i més que enlloc es fa més blanca!
Doncs que seria aquell fresseig
i aquell misteri que s'hi tanca?
Si jo els veig a tot arreu;
que l'herba fresca que hi floreix,
en l'aigua clara que s'hi veu
i en cada auccell i en cada branca!
No ho sé que és, prò tant se val;
que el bosc aquell que hi ha al fonda
tot jo m'encanta, i això em plau
misteri i pau
i a la bellesa que s'hi tanca.

LLUIS TORRES

TORRE VIVES

de la Plaça Nova, es lloga total o parcialment, per temporada o per tot l'any, amb mobles, o sense, hi han tres pisos que poden llogar-se independents. Donaran raó en la mateixa torra.

ARBÚCIES

Torra Blanch

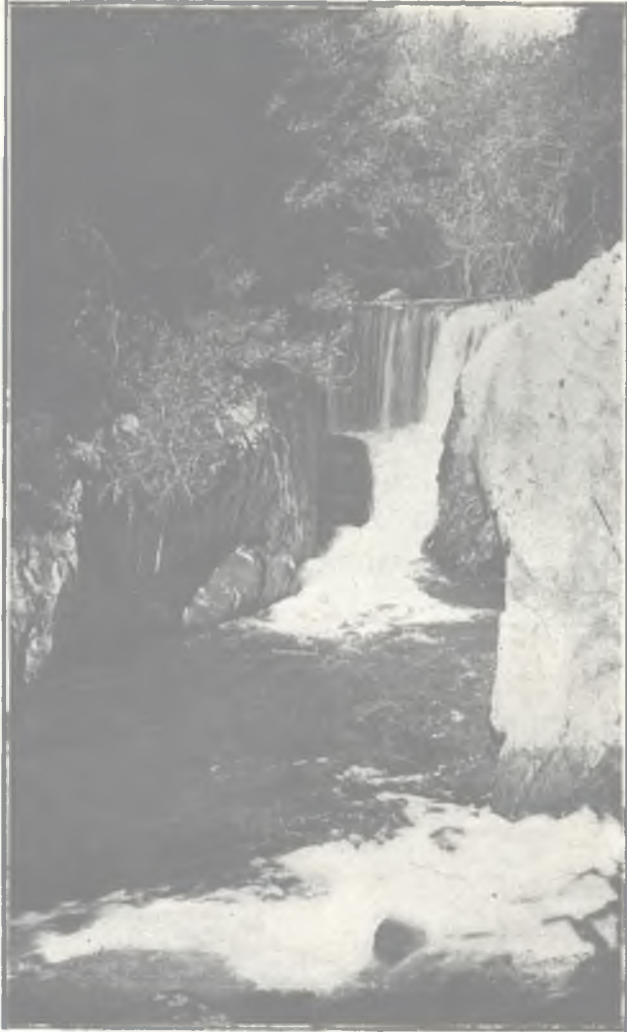
Foraster: Si en la nostra encontrada vols trobar-hi una Masia que ajunti, en dolç lligam, la manifestació nobiliària i l'engendrament típicament camperol, emmena els teus passos envers la Casa Blanch i pensa, per çò, quan ho facis que et precediren, en la gaia ruta, homes eminentment populars i patriotes, que visqueren en el segle passat.

Procura fixar-te en una alzina centenària, sota la qual, en Víctor Balaguer va escriure-hi un troç de la nostra vida, fent gai aplec de les corrandes nostrades.

Procura veure també l'úbèrrim bosc de pins que, en mig l'heterogeneïtat del paisatge, s'alça en el fons altiu i reptador.

... I per últim, si és que hi vas, procura passar pel camí menys còmode, i si en la ruta sents bategar alegrement el teu cor, serà que hauràs entrat de ple en el Passeig dels Enamorats.

El que és
a m a n t dels
mòtius encarnats per la
Mare Natura
en ses múltiples formes,
que visiti aquest Gorg,
en la seguretat de que si
sa pensa és somniadora,
desseguida entreveurà més
d'una nimfa, sumergint-se
ràpidament en la profunditat
del líquid, d'aquelles que
en s presenten els pintors,
curulles de belle-

Gorg Nou

El Gorg Nou té un èmul amb el Salt de la Dona d'Aigua. Llàstima que com ella no tingui també una llegenda que sigui portada d'una terra a l'altra pels Trobadors i Cantaires de les nostres rodalies.

sa i embolcallades amb els raigs radiants de la seva nudital temptadora.

Aquest Gorg és el que dóna el crit d'alerta a la nostra població. Posat es tra tègicament a sa arribada, ens envia, cada jorn, la blancositat de la seva escuma i entona una cançó joliva quan entorn d'ell s'hi apleguen formant parelles, els enamorats.

— En viatge d'excursió, ens feu una plaenta visita Mossèn Jaume Ayats, resident a Granollers i antic vicari de la nostra parròquia.

—La benamada subscriptora na Justa Guardià, de Barcelona, sojornà, a primers de mes, al costat de la seva família.

—Els alumnes de les Escoles Nacionals termenaren el curs, amb animada excursió a Sant Feliu de Guíxols i a S'Agaró.

—Ens ha honorat amb la seva vinguda, Mossèn Narcís Ribot, rector de Sant Jordi Desvalis.

—Sojornà, gairebé tot el Juliol, en la casa que té en la nostra vila, l'acabat fabricant en Vicens Bosch.

—La penúltima setmana del mateix mes, va calar-se foc a Can Felip Ferrer, de pagès, causant-hi pèrdues de consideració.

—Rebérem amb gust la visita del Sr. J. Pujol Casademont, que vingué a pidolar-nos unes ratlles sobre la nostra vila, per a l'*Album Meravel·la*, (prov. de Girona), que publica el Centre Exeursionista Barcelonès. No cal dir que prometérem atendre la seva petició.

—Han tornat, encantats de l'excursió que feren cap a Olot, la Cot i a Núria, na Carme Mollfullada de Rosés i les seves xamoses filles Maria i Pietat.

—Per tal de passar una temporada al costat de la seva família, es troben entre nosaltres, les distingides senyoretes na Concepció i na Montserrat Bonal.

—Amb motiu de les vacances d'istiu, han vingut les il·lustrades arbucienques, na Carme Masferrer de Riumalló i na Montserrat, professores de Bobera i de Roda, respectivament.

—Està greument malalt, a Figueres, havent-se-li administrat el Sant Viàtic Mossèn Lluís Rodà, antic vicari d'Arbúcies.

—A primers de Juliol, fou portat a l'hospital de Sant Pau de Barcelona, l'esclòper de la nostra vila, a conseqüència d'un tall, que es feu a la cama, anant a segar.

—Una vaca del masover de la Janeta s'esverà, amb tan mala sort, que passà damunt d'ell, trencant-li un os de l'espatlla.

—Ha passat unes diades a Malgrat, la família del nostre compatrici, en Delfí Masferrer.

—L'últim dissabte de Juliol, el nostre col·laborador el senyor Cubí, cantà davant del micròfon de Radi Barcelona unes peces de cant, que escoltaren amb gust molts arbucians. No cal dir que ho feu rebé. La més coral felicitació.

—Per haver terminat el servei militar, entre altres que no recordem, ha vingut el jove Pere Pagès.

—S'absentaren d'Arbúcies una setmana, que sojornaren al Collell, els Rnts. Ramón Pagès i Agustí Casanova.

—De retorn d'una llarga excursió a Anglaterra, han romàs a Can Blanch, els distingits esposos en Josep Cartelle i na Carme Blanch.

--Com acostuma cada any, ha passat el mes de Juliol en la nostra població, una Colònia de nens de Barcelona.

—Entre altres, els noms dels quals sentim no recordar, estieuen en la nostra població, els senyors. Dr. Lluç, Srs. de Fogueres, de Can Quadres, Blanch, Cartelle-Blanch, Vilar Vdua. de Malaret, Malaret-Sagrera, Badés, Srs. de les Torres Badés, de Can Casals, Pérez-Riera, Bosch, Vallespir, etz.

—Per tal de donar Exercicis a les Gnes. Carmelites, ha estat uns dies en la nostra vila, el P. Vergés.

—Sabem que s'han rebut molts de treballs per als Jocs Florals de la nostra Festa Major, ço que assegura un bon èxit per als mateixos.

—En els exàmens de música que tingueren lloc a l'Acadèmia «Dalmau» de Barcelona, hi tingué un èxit desussat, la distingida i xamosa senyoreta na Concepció Bonal, aconseguint la única Matricula d'Honor, que s'hi donà aquest any. Ens consta que l'ànima d'artista de la mentada senyoreta deixà, meravellats, els individus del Tribunal, dels quals sobretot de l'eminent compositor, Pahissa, pogué escoltar elogis ben encomiàstics. Ella, que sap l'aprecl que li tenim, endevinarà bé el goig amb que li donem la més coral felicitació.

—El tercer diumenge de Juliol, visità la nostra gemada vila, la família d'en Joan Mollfulleda, d'Arenys de Mar.

—El dia 3 de Juliol, en la nostra Església Parroquial varen contreure matrimoni, en Lluís Fortet Iglesias i na Carme Buixans Cuminal.

—Des de l'últim nombre han sigut portats a les Piles Baptismals els nens: Rita Julià Cantol, Ramón Gelpí Pintu, Antoní Casals Pujols, Lluís Pujólras Permanyer, Quirse Fradera Pagès, Montserrat Tayeda Mussoll i Victòria Funoyet Moré.

Necrològiques

—El dia 14 de Juliol morí cristianament, el jove arbucienc, en Joaquim Buixó Saurí.

—També morí, el mateix dia, a conseqüència d'un atac de feridura i confortat amb tots els auxilis de la Religió, el simpàtic vellet en Pere Salvans Vergés, conegut amb el sobrenom de Peret de la Quadra.

—La tercera setmana se'n puja al Cel l'ànima de la xamosa nena, Rosa Serra Soldevila.

—Prèvia la recepció del Sants Sagraments, la mateixa setmana pagà tribut a la mort, n'Eulària Viader, Vídua de Ravellat.

—El dia 25 feu son traspàs. enfortit amb la recepció del Sants Sagraments, en Ramón Ribas Ginesta.

—A conseqüència d'un atac de meningitis, a darrers de mes, lliuà la seva ànima a Déu, havent rebut tots els auxilis de la Religió, la jovencella na Rosa Pagès Cbiols.

Rebin les famílies dels mateixos, el testimoni de la nostra condolença, a l'ensems que pidolem als nostres llegidors un pietós sufragi per a les ànimes dels mentats difunts.

Una derrota lamentable

Ho va ésser la que varem sofrir a mans de la A. C. S. de Manlleu. Amb tot i dominar els locals, el resultat va ésser de 7 a dos en contra.

Esgarrifa pensar el que haguera passat, si ens arriben a embotellar. Seguent el nostre onze hauria explotat com una vulgar ampolla de champany.

Piano... piano... se va logtano

Però el diumenge següent, varem anar a Banyoles i varem empatar amb els titulars de la terra dels «ais» a 2 tantos, sense presentar en Vilà E., Masferrer, Ribes i Vilà J., i els altres diumenges varem guanyar als representatius del Popular F. C. d'Arenys de Mar i a l'Arenys de Munt per les mínimes diferències de 6 a 3, i 8 a 0, respectivament.

Jugadors enciclopèdics

Ho són en Casanova, el porter que també sap fer de davanter i en Clapés, el davanter, ex-defensa i ex-mig ala, que també sap ocupar la porta.

El Barça té un Arocha, però nosaltres en tenim dos.

Luxes a aquesta hora?...

Partits de Festa Major

Jugarem, si Déu vol, dos encontres d'aquells que es juguen amb el ventre ple d'arroç i el cap ple de mals esperits —Conyac, Rom, etz., etz.— per la pròpera Festa, contra el Campió de Catalunya de 1.ª Categoria Amateur finalista del Campionat d'Espanya, U. S. de Blanes.

Entre els jugadors que tenim i en Farró i en Ferrer, farem els possibles per repèir la gesta que portàrem a cap en l'últim encontre de campionat que varem jugar contra Blanes.

Mot de la fin

Sabem de bona tinta, que el Club local tracta de crear un cos de voluntaris per anar a rescatar la COPA SELVA, que amb tot i ésser nostra, el Sta. Coloma reié indugudament.

Àra que ningú eregui que volem secundar el plet dels «rebassaires».

La política a un cantó, i el Sidral a l'altre.

SPORTMAN

Exquisit licor Ferro-Quina

CALISAY

Magí Monfuleda

ARENYS DE MAR (Barcelona)

Gràfics Ferrer Montplet

Impressos de totes classes

ARBUCIES

Construccions Electre-mecàniques

Francesc Pol

Pietat, 10 : ARBUCIES

Construccions de Radi

Receptors Elèctrics POL

Especialitat en les d'ona
extra-curta

Eliminadors per a anodi i filament
Taller i Laboratori de T. S. F.
Reparacions i transformacions

JOAN REUS

TELEFON 5

Comerç de Fustes de totes classes del País i Carbons Vegetals

Explotacions forestals : Fàbrica de Serrar

Servei de transports en auto-camió d'Arbúcies a Barcelona, tres dies a la setmana i diari d'Arbúcies a Hostalrich i vice versa

AUTOS TURISMES DE LLOGUER

Representant de la casa «Maderas Coll Viader, S. A.» de Barcelona. Contratista pe la Companyia de M. S. A. i Camins de Ferro del Nord d'Espanya i altres Representant de la casa «Ramoneda Germans» de Barcelona, en el ram de botades i cercles de castanyer i avellaner.

La Hispano Hilarienca, S. A. - (Autos correus)

Despatx central pels ferrocarrils de Madrid Saragossa i Alacant. Servei combinat amb els autos d'aquesta empresa. Billet directe de ida i volta de Barcelona a Arbúcies Pres. 10'50 de Barcelona a Sant Hilari Pres. 14'50

De Sant Hilari a Arbúcies i Breda, i de Hostalrich a Arbúcies i Sant Hilari, cada dia, en els trens correus; De Sant Hilari a Vich, cada dissabte; de Sant Hilari a Santa Coloma de Farnès, cada dilluns; D'Arbúcies a Sant Celoni, cada dimecres, d'Arbúcies a Viladrau i a Vich, cada dissabte; de l'estació de Gualba als Manantials de Sant Hilari, cada dia del primer de juliol al 15 de setembre; De S. Hilari a la Font Picant, cada dia, matí i tarda, durant l'estiu.

Lloguers de Turismes i d'Omnibus per a famílies

Direcció i Administració:
Carrer de Valls, L- Telefon, 2

Administració i Despatx:
Camprodon, 9 - Telefon, 16

ARBUCIES

Per a bitllets i informacions a Barcelona: Despatx central, Diputació, 257

FREIXENET

XAMPANY
D'ALTA CALITAT

Caves a St. Sadurní de Noia

Antiga Sabateria CAL TET

Plaça Santiago Rusiñol, 9 ARBÚCIES

Especialitat en tota mena de calçat a mida

PREUS ECONÓMICS

ELECTRE - MONTSENY

Llum

Força

Calefacció

Per encàrrecs i reclamacions a

Francesc Pol : Pietat, 10 - Arbúcies

**Fonda,
Restaurant
i Cafè**

Salvador Torres

Cuina selecta - Vins i licors de marca -
Aigua corrent a les habitacions
Servei esmerat.

ARBÚCIES

Confiteria i Colmado de JAUME CLOPÉS

Reposteria i Confiteria en general, Vins i Xampanyes de marca - Especialitat en
Pans de Passic: **Esmerada** elaboració de **Turrons de Mel**, de **Massapà** i de
Iema - Especialitat en «Turró Montseny»

Camprodón, 8

ARBUCIES

**Cafè-Bar del CENTRE CATÓLIC
de JOSEP COSTA**

Licors i anissats de marca - Begudes gelades i refrescos de tota
mena. El local més fresc i ventil·lat d'Arbúcies.

Tots els dies de la Festa Major, grans audicions de sardanes.

Sabons
Barangé

Els millors
per a rentar roba

Barcelona
Girona

FOTOGRAFIA
CARRERAS

MATARÓ

ANIS DEL MONO

VICENTE BOSCH

BADALONA

